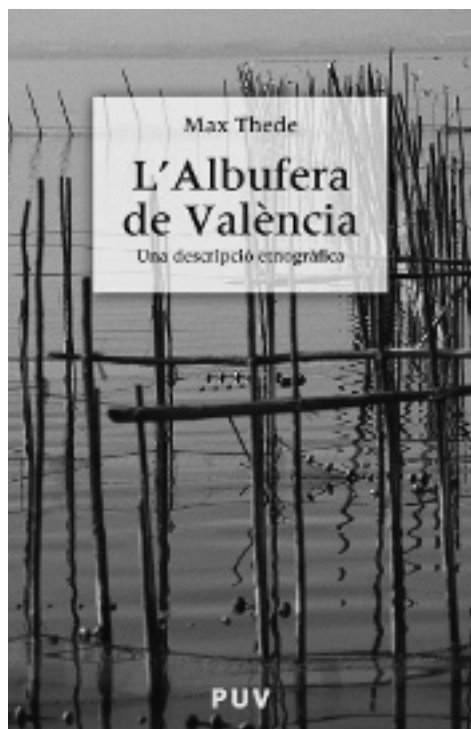

Etnolingüística a l'Albufera del 1930

Publicacions de la Universitat de València ha publicat la traducció del magnífic estudi etnogràfic que Max Thede elaborà fa 75 anys sobre l'Albufera i els seus voltants. Se salda així un deute amb una de les més valuoses aportacions de la romanística alemanya sobre l'etnografia i la llengua dels valencians.

**L'ALBUFERA DE VALÈNCIA.
UNA DESCRIPCIÓ ETNOGRÀFICA**

MAX THEDE

TRADUCCIÓ I INTRODUCCIÓ DE FERRAN ROBLES I SABATER

307 PÀGINES / 978-84-370-7204-3 / 25 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2009

Durant dos mesos de la tardor de 1930, Max Thede va recórrer els pobles de l'Horta i la Ribera i els llogarets de l'Albufera per tal d'elaborar una investigació d'etnolingüística. El treball fou defensat com a tesi doctoral en la Universitat d'Hamburg el 1932 i l'any següent va publicar-se resumidament en la revista *Volkstum und Kultur der Romanen* i de manera extensa en el llibre *Die Albufera von Valencia. Eine volkskundliche Darstellung*.

Thede aplicava el mètode Wörter und Sachen (paraules i coses), segons el qual l'estudi dels mots ultrapassava allò fònic tot exigint en paral·lel el coneixement dels artefactes designats i del seu significat en cada tradició cultural. Els treballs filològics esdevenien així magnífiques contribucions a l'estudi de la cultura material popular. En conseqüència, els seguidors d'aquest

corrent deixaren, de resultes de les seues excursions científiques, un valuós llegat etnogràfic de les terres visitades.

Malgrat el valor documental d'aquest conjunt de treballs, fins ara només ha estat traduïda l'obra de Thede. Ferran Robles se n'ha fet càrrec; ha polit el text per fer confortable la lectura i ha confeït una excel·lent introducció. En ella es descriu l'activitat investigadora desplegada pels romanistes alemanys als territoris de parla catalana, la qual donà lloc, a la primera meitat del segle xx, a remarcables publicacions sobre la dialectologia valenciana.

El llibre de Thede reflecteix l'interès contemporani pels habitatges populars, palés ací en un brillant estudi sobre la barraca valenciana, en el qual s'analitzen l'origen i la distribució geogràfica, s'assaja una tipologia a partir de l'estructura constructiva i se'n descriu el parament. És, sens dubte, la part més reeixida de l'obra i la més lloada durant les dècades posteriors a la primera publicació.

Altres capítols es dediquen a les activitats tradicionals de l'Albufera: l'arròs i la pesca. Així Thede examinà atentament les eines i feines arrosseres, els pous i les sènies, els carruatges i els guarniments dels cavalls. Al mateix temps, visità els pescadors, detallà els seus aparells i

tècniques i observà amb atenció la navegació a l'estany, la qual, comparada amb el món germànic, tenia «caràcter plenament arcaic, està lligada per complet al paisatge i ha conservat antigues formes tradicionals per la seua actitud pràctica envers la llacuna».

Manuel Sanchis Guarnier va traduir bona part d'aquest treball al castellà quan estigué empresonat a Montolivet i també allí n'escrigué una ressenya publicada al 1941 en la *Revista de Filología Española*. Aquesta s'empra encertadament, com a propina per a cloure el llibre. Hi diu l'erudit: «*Este artículo del Sr. Max Thede, que con tanto retraso se reseña, es, con mucha ventaja, el mejor estudio de etnografía valenciana publicado hasta el presente y constituye un estudio de la barraca valenciana que será ya muy difícil de superar.*»

□ Carles Sanchis Ibor
Lletres Valencianes, n° 26

